

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	19:19	21:06
ירושלים	19:16	21:10
חיפה	19:20	21:07

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

קבלת התורה

איך זוכים לקבל את התורה וכיצד מתקרבים אל הקב"ה הכי קרוב?

מחילה לזולת

ככל שמתקרב זמן קבלת התורה, ההתרגשות לקראתה הולכת וגוברת. הן התורה הקדושה היא מקור החיות של כל העולם, כל יהודי מבין שמשמעות קבלת התורה ועוצמת נוכחותה בחיינו – משפיעות באופן ישיר על קיום העולם, על השפע המחולק בו, על צורת החיים ועל הטוב והחסד שנזכה בהם.

אבל, עוד לפני מתן תורה, יש להיערך לכך. רגע דרמטי כמו קבלת התורה – אינו יכול 'לתפוס' או להחזיק מעמד ללא הכנה ראויה, עלי שהנפש תכין את הכלים להשפעות של התורה. אם כן, מהו התנאי המקדים לקבלת התורה?

התשובה לכך נמצאת בדברי חז"ל במסכת 'דרך ארץ', על הפסוק 'ויחן שם ישראל נגד ההר', והביאם רש"י בקצרה בביאורו לפסוק זה: 'אמר הקדוש ברוך הוא: שנינו את המחלוקת ואהבו את השלום, ועשו חניה אחת לפני כאיש אחד בלב אחד. עכשיו אתן לכם את תורתי'. כלומר, כדי לקבל את התורה יש תנאי מקדים, והוא – לברוח מפני המחלוקת כמפני אש שורפת, ולחיות באהבה ובשלום איש עם רעהו!

בכל עת – זהו ערך נעלה, כלי מחזיק ברכה. אבל שבוע לפני מתן תורה – עניין השלום הופך לקריטי, צורך בוער ממש. מי שאינו חי בשלום עם רעהו, מי שחי מתוך מחלוקת – אינו יכול להתקרב להר סיני, אין לו 'כרטיס כניסה' לקבלת התורה. לחיות בשלום ובאהבה – זה התנאי המקדים, זהו כרטיס הכניסה. בזכות חיי שלום ואחוה – נזכה בתורה הקדושה!

נותר לנו שבוע ימים בלבד, 7 ימי חסד, בהם נוכל לצמצם פערים, לסגור מחלוקות, להיערך כראוי, להגיע לקבלת התורה זכים ונקיים משנאה ומחלוקת, להתייבב למרגלות הר סיני בחג השבועות הבעל"ט מתוך אחדות ואהבה עם כל יהודי באשר הוא. (הרב אשר קובלסקי)

שמים הוא נעשה "בן אדם" ומי שלא קשור לתורה, הוא נעשה "חיה" אין מציאות להיות "בן אדם" בלי תורה ויראת שמים! כמו שאומר שלמה המלך: "סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם". כל מה שעושה את האדם למלאך עלי אדמות – זה רק תורה ויר"ש בלי תורה ויר"ש אין מציאות להיות בן אדם. ואנחנו רואים איך נראים החילונים, ולהם יש מיליארדים של תקציבים ותכניות ושרי חינוך וספרים וקמפוסים – והחינוך שלהם פשט את הרגל, בתי הסוהר מפוצצים ובתי הספר מקלט לפושעים, אולרים ודוקרנים, פחד פחדים. ולמה? כי בלי תורה אי אפשר להיות בן אדם. לחרדים אין שרי חינוך אנחנו הולכים בדרך המסורה לנו, שר החינוך שלנו זה התורה הק'.

"אמר רב יוסף אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא", רב יוסף מגדולי האמוראים אמר, אם לא התורה הק', מה עושה אותי אדם מיוחד, הרבה "יוסף" יש בשוק! אלא התורה היא זו ש"גידלתי ורוממתי", זה המיוחד בחג השבועות, החג שבזכותו ועל ידו עם ישראל קרובים לקב"ה, על ידו הופך האדם להיות "בן אדם" ומתורם ומתקדש ויכול לעלות מדרגה לדרגה עד שיהיה יותר גדול מהמלאכים!

בן תורה – אברך – תלמיד חכם, תראו מה בינו לבין האנשים ברחוב, המבדיל בין קודש לחול הבדל תהומי! מה מרים אותנו. מה מרומם אותנו? לימוד התורה. אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא, מה עושה אותנו בני אדם? לימוד התורה! ברוך אלו קינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו! עלינו להודות לבורא עולם, שנתן לנו תורת אמת! וחיי עולם נטע בתוכנו! אך מלבד העולם הבא, החיי נצח, מלבד כל זה הרי התורה הופכת אותך לבן אדם, לאדם שמח, התורה מקדשת ומרוממת אותך הפוך בה והפוך בה דכולא בה כל מה שאדם צריך יש לו בתורה הק', כי הם חיינו ואורך ימינו, שם החיים ושם העושר האמיתי סיפוק שמחת חיים עצה וגבורה.

שנזכה להדבק בתורה ולקבל את התורה בשלמות!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו כרגע נמצאים בערב חג השבועות. עם ישראל יצאו ממצרים, המטרה העיקרית של יציאת מצרים היתה "קבלת התורה" כמו שכתוב "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה" כל התכלית של שעבוד וגאולת מצרים זו קבלת התורה.

שבע שבועות ספרו מציאת מצרים עד מעמד הר סיני, למה לא נתן ה' את התורה מיד בצאתם ממצרים? **צריך לדעת שקדושה לא הולכת יחד עם טומאה**, התורה הק' לא יכולה להדבק עם טומאה, "קדושים תהיו כי קדוש אני – מה אני קדוש אף משרתי קדושים" גם התורה תורת ה' לא יכולה לשרות אלא בעם קדוש. עם ישראל יצאו ממצרים, שם היו שקועים במ"ט שערים של טומאה. לכן, בכל יום מהשבעה שבועות יצאו בני ישראל משער טומאה אחד ונכנסו לשער קדושה, עד שבאו למעמד הר סיני – למ"ט שערי קדושה.

עם ישראל יצא ממצרים ונטהר ככלה הנטהרת לפני החתונה, הטבעת שמקבלת הכלה מהחתן היא קונה אותה ומקשרת אותה לחתן, מה הטבעת שהקב"ה נתן לכלה – עם ישראל? זה התורה הק' שהיא הטבעת שמקשרת בין ישראל לקוב"ה והיא העדי המעיד עלינו שאנחנו עם ה' – תורה צוה לנו משה מורשה – מאורשה קהילת יעקב".

ולכן, אמרו בזוה"ק תורה קוב"ה וישראל אחד הוא, שמי שקרוב לתורה קרוב לקב"ה ומי שרחוק מן התורה רחוק מהקב"ה "מאן דקריב לאורייתא קריב לקוב"ה ומאן דרחיק מאורייתא רחיק מקוב"ה" אם אתה רוצה לדעת כמה אתה קרוב לקב"ה זה לימוד התורה, אם אתה קשור לשיעורי תורה הולך ללמוד תורה – אתה קרוב לה', ואם לאו, גם אם אתה עושה מצוות יום ולילה, אין לך קשר לקב"ה, אתה עושה מצוותיו אבל לא קשור אליו, רק בתורה נעשים קשורים לקב"ה, נעשים אחד, התורה היא המאחדת את עם ישראל והקב"ה.

מה שואלים את האדם לאחר שעולה השמימה, לאחר מאה עשרים שנה? "קבעת עתים לתורה"? זה מה ששואלים אותו, כמה אתה קשור לתורה. וכמה שאדם מוסר נפש ללימוד תורה, בא לשיעורי תורה, כך הוא קרוב לבורא עולם.

התורה היא המתנה הטובה שנתן לנו הקב"ה לחיי נצח, להדבק בו ית' בתענוג רוחני אין סוף. אבל גם בעוה"ז מי שהוא מחובר לתורה, ועוסק בתורה ויראת

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

יש קונה עולמו בשעה

מספר לו הרב שוורץ: "לפני עשרים וחמש שנה התעוררה בעיה מורכבת בהלכות עירובין בכל הארץ. האפשרות היחידה לעשות עירוב לפי הגמרא נפסק בשולחן ערוך ואין פוצה פה ומצפצף. האפשרות היחידה לעשות עירוב היא רק אם כל היהודים באותה העיר שומרי שבת, אם יש אדם אחד גוי או יהודי שלא שומר שבת, שלא מאמין, זה לא עוזר לעשות עירוב, עם כל ההיתרים בעולם אין אפשרות. איך עשו עירוב בזמן הגמרא? בזמן הגמרא היה מושג של מושל. המושל נכנס לכל דירה בלי לשאול את הדייר, אז יש לו כביכול בעלות מסוימת, הוא נכנסת לכל בית שירצה. אם המושל שומר תורה ומצוות זה מצוין. בזמננו שיש דמוקרטיה אז אין אפשרות לעשות עירוב על ידי המושל או שר העיר גם שוטר לא יכול להיכנס, הוא צריך צו מבית משפט. שמעתי מיהודי שאביו גר ברובע היהודי כשטראמפ (נשיא ארצות הברית) הגיע לארץ, אז נכנסו שוטרים לבית של אביו. אביו אמר להם סליחה, אני לא מוכן שתכנסו, הוא לא נתן להם להיכנס. אמרו לו טראמפ מגיע. אמר להם זה לא מעניין אותי, בלי צו של בית משפט אתם לא נכנסים. לפני עשרים וחמש שנה יהודי מבני ברק הגה רעיון גאוני, פשוט מאוד, יש לכל אחד בבית מונה חשמל. על פי חוק הבעלות על שעון החשמל היא בבעלות שייכת לחברת חשמל, לא שייכת לדיירים. אמר אותו יהודי, יש לי רעיון, אנו נשכור מחברת חשמל בעלות מסוימת על אותו שעון חשמל, ממילא אז לרב יש בעלות על שעון החשמל שנמצא בכל בית של יהודי בארץ ישראל, יוצא מזה שיש לרב שליטה על הדייר הזה. רעיון גאוני שזכה לגיבוי ותמיכה מכל הרבנים מכל החוגים בארץ ישראל ובעולם.

אך איך מיישמים זאת בשטח? הרבנים דיברו עם נציגים מחברת חשמל, אך לקיר היה יותר קל לדבר מאשר אליהם.

מספר הרב שוורץ: "עד שהגענו למנהל מחוז המרכז של חברת חשמל, הוא גר בקרית אונו ושמו ששון. ישבו איתו יחד במשך שעה והסברנו לו. ענה לנו ששון שהיה חילוני גמור: 'תראו, לא הבנתי מילה אחת ממה שדיברתם, אבל את שפת הלב הבנתי. ובדיוק הבן שלי רועי חזר בתשובה בימים האלה, ולכן קיבלתם ממני בזה הרגע אישור לעשות את המהלך הזה, ולא די בכך, אני אישית אעזור לכם לקבל אישור מכל שמונה עשרה מנהלי המחוז בכל ארץ ישראל, ומכל ראשי חברת החשמל'."

איך קראו ליהודי? ששון גורי.

זה פלא עצום שיהודי שזיכה את הרבים לפני עשרים וחמש שנה ופעל למען השבת, ולכן בורא עולם לא נשאר לו חייב, הוא זיכה את ששון גורי שלא יעזוב את העולם בלי שיחזור בתשובה בהלכות שבת וישמור את השבת לפני מותו. יש קונה עולמו בשעה אחת.

באמצע כסליו, יום לפני השלושים לפטירתו, האב מופיע לבנו בחלום ואומר לו: "רועי בני, בוא נלך למסעדה". רועי אומר לאביו בחלום: "אבא, אני לא רעב, אני שבע". אבא מפציר ברועי: "בוא, הולכים עכשיו למסעדה, אני רעב וגם אתה רעב, בא נלך..." מגיעים למסעדה, יושבים ליד שולחן ריק, אביו אומר לו: "רועי, תאכל בבקשה". משיב לו רועי: "אבא, השולחן ריק, מה בדיוק אני אוכל?"

האבא מחייך ומוציא מתחת לשולחן שתי גמרות מסכת נדה (את זה למדו בדף היומי באמצע חודש כסלו). האבא יושב עם בנו ומסביר לו את כל הסוגיות ואת כל החשבונות המסובכים שבמסכת נדה, הכל בצורה ברורה ורהוטה. הבן היה בהלם ואמר לאביו: "אבא, מה נסגר איתך, הרי מעולם לא פתחת סידור וכמובן גם שלא פתחת גמרא, מהיכן כל הידע הנרחב שיש לך, איך אתה מצליח ללמד אותי את הסוגיות הכי מסובכות בש"ס?"

עונה לו אביו, "בני היקר דע לך שבכל יום שלמדת, למדתי איתך יחד באותו זמן למעלה". לא יאומן. יושבים במסעדה והאבא מאכיל את הבן שלו את מה שנלמד בדף היומי!!!

בהמשך החלום רועי חולם שאביו מגיש לו כוס מים ואומר לו "בבקשה תעשה ברכה". רועי מברך לפי כוונות הרש"ש. כשהוא גומר לשתות אז אביו, שכמעט כל ימיו לא שמר תורה ומצוות, מתקן את בנו ואומר לו: "רועי, אתה לא מברך כמו שצריך, אתה צריך לעיין בספר זה וזה ושם תראה איך בדיוק צריך לברך."

רועי התפלא ושאל את אביו, "אבא, איך הגעת לדרגות כאלה גבוהות שאתה יודע גמרא וגם יודע איך לדקדק בברכות?" ענה לו "בני היקר, תמשיך ללמוד טוב. כשאתה לומד למטה, אז אני לומד בזכותך שם למעלה."

ברא מזכה אבא. ברא כרעיה דאבוה. הבן מספק לאביו את המזון הרוחני. כשרועי לומד למטה אז אבא שלו מקבל אספקה ישירה של מזון רוחני למעלה.

אך הסיפור לא נגמרה בסוף כסלו תש"פ נפטר יהודי יקר בקרית הרצוג. הרב של ישמח משה, הגאון רבי יצחק שלזינגר בעל הספר "איל משולש" הגיע לנחם בקרית הרצוג את משפחתו של האברך שנפטר, ושם הוא פגש את הרב של קרית הרצוג הגאון הרב יהודה שוורץ שליט"א.

אומר הרב שלזינגר לרב שוורץ בפליאה: "איך יכול להיות שיהודי שחי שמונים שנה ללא שום סממן יהודי אך שלושה שבועות לפני פטירתו חזר בתשובה ושמר מספר שבתות וכבר הוא נמצא שם בעולם העליון גבוה למעלה למעלה ולומד סוגיות מסובכות בנדה, איך יתכן?"

אומר לו הרב שוורץ: "סליחה שאני שואל אותך שאלה, תגיד לי לאבא של רועי קראו ששון גורי?" משיב הרב שלזינגר בחיוב "כן, מהיכן אתה יודע את שמו? מה כבודו קשור לקרית אונו?"

את הסיפור המדהים הבא, סיפר הרה"ג רבי אשר מילר שליט"א, מוהל מפורסם שגר בקרית ישמח משה סמוך לקרית אונו, בעל הסיפור הוא ידידו האישי.

וכך הוא סיפר. לפני עשרים וחמש שנה, יהודי בקרית אונו חזר בתשובה, ושמו רועי גורי, הוא היה רווק ומטבע הדברים גר עם הוריו.

ההורים שלו רחוקים מכל זיק של אידישקייט, אבל מכבדים אחד את השני וחיים בהרמוניה משפחתית. ההורים לא הקפידו על כשרות, לא שמרו שבת, לא צומות, כלום. גורנישט מיט נישט. אבל כיון שהם כיבדו את בנם הם עשו לו מטבח בנפרד.

אחרי יום הכיפורים בחודש תשרי תש"פ, אביו של רועי גורי היה כבר זקן, לא בריא וחלש, פנה לבנו וביקש ממנו: "רועי, אני רוצה להתחיל לשמור שבת". אמר לו רועי לאביו: "אבל, לשמור שבת זה ענין רציני, וזה לא דבר פשוט בכלל..."

אמר לו אביו: "בני יקירי, אני רוצה להתחיל לשמור שבת, ואני נשבע לך שאני אצליח".

הבן חשב שלאביו יש התעוררות של רגע, ושהוא לא רציני.

הגיעה שבת, אביו של רועי לא זז בלי רועי ושאל אותו שאלות איך לנהוג ובמה לדקדק. הוא רצה לשמור שבת עם כל הדקדוקים ולכתחילה.

במוצאי שבת פונה האב לרועי ואומר לו: "בני יקירי, מהיום בלילה אני רוצה שנלמד חברותא בנושא הלכות שבת. אני רציני, עד הסוף אין יותר חילול שבת!!!!"

רועי מאוד הופתע, הוא החל ללמוד עם אביו בכל ערב הלכות שבת.

עוברים שבועיים, אביו של רועי נחלש ובעקבות זה מצמידים לו עובד פיליפיני שהיה לו לעזר. מגיע ערב שבת, ואומר האב לבנו: "בני יקירי, אני בספק לגבי המלאכות שהגוי עושה בשבילי, אם מותר או אסור. אני שומר שבת עד הסוף, האם מותר שהגוי יחלל בשבילי?"

הבן השיב: "כדאי לנו ללמוד יחד הלכות אמירה לנכרי". האב והבן התחילו ללמוד את הנושא הנ"ל.

באמצע חודש חשוון תש"פ אביו של רועי נפטר. הוא שמר שבת בקושי שלושה שבועות ואז נפטר. רועי לא ידע האם לקבור את אביו בחלקת שומר שבת או לא, כיון ששמונים שנה אביו חי כמו גוי, לא צם ביום כיפור, לא שמר שבת, רק בשלושת השבועות שלפני פטירתו שמר שבת.

רועי החליט שהוא ישאל את השאלה זאת את מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א. רועי נכנס אל הקודש פנימה והציג את השאלה בפני מרן שר התורה. רבי חיים קנייבסקי התרגש ואמר: "יהודי שחי שמונים שנה בטומאה, שמונים שנה, ושלושה שבועות לפני פטירתו התחיל לשמור שבת, על זה אמרו חכמים יש קונה עולמו בשעה אחת. יש לקבורו בבית הקברות של שומרי שבת."

פינת ההלכה הרב יגון חורי

הלכות יום טוב

הדלקת נרות

א. מצוה להדליק נרות בערב יום טוב, ולברך בשם ומלכות, "אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". (חזון עובדיה עמ' סא)

ב. מי שנמצא בבית חולים או בבית מלון, שמטעמי בטיחות אין מדליקים בחדרו ובחדר אוכל אלא רק בחדר צדדי, אין יוצאין ידי חובה בהדלקה זו. אלא בערב יום טוב כל אחד צריך בזמן הדלקת הנרות, לכבות את אור החשמל בחדרו, ולחזור ולהדליקו לכבוד יו"ט, ובברכה.

ג. אמנם אם מדליק בחדר אוכל רשאי להדליק בברכה. ואם כבר קדמו אחרים והדליקו נרות יום טוב או שבת בחדר האוכל, לא יברך שם, אלא בערב יום טוב יברך על נרות יו"ט בהדלקת החשמל בחדרו.

שמחה ביום טוב

א. צריך ללבוש בגדים נאים ויהיו יותר טובים מהבגדים של שבת. (חזון עמ' צא)

ב. חייב אדם להיות שמח, ועיקר החיוב הוא בבשר בהמה, ומי שאינו יכול לאכול מטעמי בריאות או כשרות, יקיים מצות שמחה בבשר עוף. (חזון עמ' צה)

ג. הנשים משמחין בבגדים צנועים ויפים ותכשיטין נאים. והקטנים משמחין בממתקים. (חזון עמ' צה)

ד. חייב אדם לשמח עמו ברגל את העניים והאביונים ואת האלמנות והיתומים, ולכן יש לשלוח להם בעין יפה, די מחסורם, כדי לשמחם. (חזון עמ' צח)

ה. בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה מצוה על ישראל לשמח את הכהנים והלויים שגם היו מורים הוראות בישראל. ובזמן הזה שבעונות הרבים בטלה עבודת המקדש, מצוה לשמח ברגל את האברכים שלומדים תורה יומם ולילה ומורים הוראות לישראל, שהם במקום הכהנים והלויים. (חזון עמ' צט)

מלאכה ביום טוב

א. אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש. והטעם בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעו, לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתו יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי התורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח דעת ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות. (חזון עמ' א)

ב. אוכל נפש שאינו מפיג טעם כלל, אילו נעשה מערב יום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. מכל מקום נכון להחמיר לכתחלה לעשותו מערב יום טוב, ואם לא עשאו מבעוד יום, נכון שישנה בו אם אפשר לעשותו על ידי שינוי. (חזון עמ' ח-ט)

ג. מפני שאדם רגיל לקצור שדהו ולבצור כרמו כאחד, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. לכן אסרו חכמים מלאכות שלפני הלישה ביום טוב אפילו לצורך אוכל נפש.

מלאכת הבערה

א. אסור להוליד אש, שלא הותר ביום טוב להבעיר אלא מאש מצויה. (חזון עמ' מט)

ב. לכן אסור להדליק גפרורים על ידי חיכוך בקופסת הגפרורים. אבל מותר להדליק משלהבת של נר. (ילקו"י עמ' קצו)

ג. גפרור בוער, לא ישליכנו בתנופה הגורמת בודאי כיבוי, אלא יניחנו בנחת על הרצפה או על השיש או בצד הכירה במקום בטוח שיתכבה מאליה. (חזון עמ' נב)

ד. מצית, אסור להשתמש בה, מטעם שמוליד אש, ומטעם איסור כיבוי. (חזון עמ' נב)

ה. חשמל, אסור להדליק, מפני שהוא כמוליד אש ביום טוב, וכן אסור לכבות החשמל

ו. כיריים של גז שמוחקן בהם חיישן ביטחון למנוע דליפת גז, מותר להדליקם ביום טוב (מאש לאש). (קיצור חזון עמ' קכא. ילקו"י עמ' תמז)

ז. כיריים שיש בהם ניצוץ אש חשמלי שניצת אוטומט בלחיצה על הכפתור יש לנתק את הכיריים מן החשמל מבעוד יום. ואם שכח לנתק, רשאי לעשות כדברי המקלים, שיקרב גפרור בוער לחצובה ואז יסובב את כפתור הגז באופן שכל כוונתו שהאש תידלק מהגפרור ולא על ידי המצת, ואין לו שום ענין בניצוץ האש הניצת מאליה.

ח. בכיריים רבים צריך להחזיק את הכפתור בזמן סיבובו במשך כמה שניות כדי שהאש לא תכבה.

ט. תנור חשמלי, אע"פ שאין להדליק אותו ביום טוב, מותר להפעילו על ידי שעון שבת שנוערך מבעוד יום, ולאפות או לבשל בו ביום טוב. (ילקו"י עמ' רלג)

י. בעצם יום החג יש אוסרים להדליק נר נשמה, הואיל ואין צורך להנאת אורו. ויש מתירים הואיל ויש בו מצוה על כל פנים. ונכון שיתנדב קודם החג לבית הכנסת בעבור הוצאות החשמל או הנרות החשמליים שידליקום מבעוד יום למנוחת יקיריו. (ילקו"י עמ' רלד)

מלאכת כיבוי

א. אפילו מקצת כיבוי כגון להוריד ולהנמיך את האש של הגז, אסור. אבל מותר להנמיך את האש של הגז שלא יקדיח את תבשילו ויתקלקל. (ילקו"י עמ' תלה).

ב. לכבות לגמרי לאחר שכילה לבשל על הגז אסור. ומכל מקום רשאי לכבות על ידי גרמא. (חזון עמ' נח). ויש בזה ג' אפשרויות:

א. להשתמש במיתקן "חגאז" לכיבוי הגז, שנעשה על ידי גרמא בלבד. ויש להזהר, שאף שבשעונים הישנים היה ניתן לכוון את השעון גם אחרי ההדלקה, בשעונים החדשים שהמערב מהמציב הקבוע למצב שעון עובר דרך כיבוי, אין היתר לכוון לאחר ההדלקה.

ב. יניח כפית מתכת בין חיישן הבטיחות לאש, אחר כשבע שניות הגז נכבה, (ויש מי שאומר שבלהבה גדולה צריך להחליף 4-5 כפיות בערך) דחשיב כגרמא. ומיד לאחר מכן מותר לסגור את הכפתור כדי למנוע זרימת הגז. אולם יש לבדוק מערב יום טוב בכל תנור גז שאין האש נכבית מיד, שאם האש נכבית מיד, אזי הדבר אסור לעשות כן.

ג. ימלא קומקום קטן של מים על כל גדותיו, ויניחנה על האש עד שירתח, ויגלשו המים וישפכו על האש ויכבה. ואחר כך יוכל גם כן לסבב את הכפתור של הגז או את ברז הבטחון למנוע זרימת והתפשטות הגז. והמים שרתחו לאחר כיבוי הגז ישתמש בהם לשתיית קפה או תה וכיוצא, כדי שיהיה בישולם לצורך אוכל נפש. ומצוי מאוד שבכירות הגז שיש היום אינו נכבה כתוצאה מהגלישה, לכך יזהר שלא יגענו את הקומקום, ולבסוף נמצא מכבה בידיים. (ילקו"י עמ' תלח-תמז)

מדיני צליה ביום טוב

א. לסדר ביום טוב הפחמים קודם ההדלקה בצורת פירמידה או כעין זה, מותר, כיון שאין עושין שתי שורות ועליהם נותנים עוד שורה כדרך בנין אלא באיסוף בעלמא.

ב. לזלף טיפות מים על הגחלים, מותר כשעושה כן לצורך צליית הבשר, ובפרט אם המקום צר (מנגל קטן) ואינו יכול להעביר את חתיכת הבשר למקום אחר ששם האש נמוכה יותר. וכן במנגל חשמלי, מותר לזלף מים. (ילקו"י עמ' שיג)

ג. מותר לנפנף על הגחלים להוריד הלהבה, כדי שהבשר לא יחרך. (ילקו"י עמ' שיט)

ד. מותר להעביר ביום טוב גחלים בוערות מצד אחד לצד השני, אף שעל ידי כך הם נכבים מעט, כיון שאינו מתכוין לכך, ובפרט שאינו בטוח שיכבה. (ילקו"י עמ' שכ)

ה. אסור לכבות את המנגל לאחר השימוש בו, אלא יניח אותו כך עד שיכבו הגחלים מאליהם. ואם אינו במקום בטוח מותר לסלטלו למקום בטוח.

הנאה השוה לכל נפש

א. מותר לחמם מים ביום טוב לרחוץ פניו ידיו ורגליו. אבל כל גופו אסור.

ב. יכול לרחוץ את הקטן כל גופו. אולם, אסור לחמם מים עבור רחיצת התנוק בלבד, אלא יחמם הרבה מים לדבר המותר לעצמו, וכגון רחיצת פניו ידיו ורגליו, ומן הנותר ירחוץ גופו של התנוק. (ילקו"י עמ' שסט)

ג. מים שהוחמו ביום טוב בדוד שמש, מותר להתרחץ כל גופו בבית, וגם ביום טוב שאחר השבת. (ילקו"י עמ' שעא)

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

עצה גדולה - שכר גדול

ידי עשו" (שליטת הגויים עלינו ה"י).

ובגמילות חסדים: "עולם חסד יבנה" - החברה שלנו פועלת כסופר-אורגניזם אחד גדול: בנאים, נהגי תחבורה ציבורית, פקידים וגם מלצרים (וכו'). גם הרופא צריך רופא אחר ולא יכול לנתח את עצמו.. גם המיסים וכו' שמשלמים - הולכים לצרכי רבים ולדתות. בקיצור, כולם פה משרתים את כולם בכל מקרה. מה שחסר לנו זה הכוונה - שאני פועל בשביל להשפיע. מי שיכוון לזה כל יום - יקיים בכל רגע מזמנו מצוה ויזכה לשכר גם בעולם הבא.

יוסף הצדיק, גם בבית האסורים היה בשמחה כיוון שידע שיש לו שם שליחות והשפעה. אפילו העני יכול להיות בנתינה - שהרי יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית. העני מזכה אותו בבחינת "צדקה תציל ממוות" [מקבל על מנת להשפיע]

נמצא, שהרופא צריך לאוכל של החקלאי שצריך לרופא שצריך ליצרני הרכב שצריכים את אנשי חברת החשמל וכו' - לכל אחד יש יתרון יחסי על חבירו - מה שמקנה לו את הייחודיות שלו. ולכן אל לנו להתגאות על האחר, אלא אדרבה - להעריצו ולכבדו על אותו היתרון, ולאהוב אותו על הנתינה שלו כלפי.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

המשנה ב'אבות' אומרת שהעולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. אומר הזוהר הקדוש שהכח של אומות העולם זה בכלי נשק ובמלחמות, והכח של עם ישראל הוא בפה - בלימוד התורה. ככל שאנו לומדים יותר תורה - ככה אנחנו נותנים יותר כח והשפעה בעולם. עמל התורה הוא גם תחליף לעמל אחר, שהרי שלומדים גם שקשה - זה במקום קושי אחר (או גזרה קשה ל"ע).

יבוא אדם ויאמר 'מה לי וללמוד?' מכל סיבה שהיא - שיזכור - אנשים גדולים בד"כ היו בכיוון הכי הפוך: התנא רבי עקיבא היה אנאלפבית שונא תלמידי חכמים, ר' יוסי נכדו של רבי שמעון בר יוחאי שהיה צריך להיקבר עמו במערה מרוב גדולתו - פרוצות היו שוכרות אותו מרוב יופיו (מפה נלמד לדון לכף זכות אדם שרואים אצלו מידה רעה באופן קיצוני, שהדבר מעיד שיש לו פוטנציאל גדול להיות ההפך (הגמור!)

ומה העצה למי שיומו טרוד בפרנסת אנשי ביתו? גם לו מצאו חז"ל פתרון של שותפות 'ששכר וזבולון', ע"י שיתמון מכספו בעמלי התורה - שכל המטיל מלאי לכיסן של תלמידי חכמים זוכה לשבת בישיבה של מעלה. הזוהר מספר שעשו הרשע ראה שהוא לא יכול כנגד התורה "אז החליש כח אותם התומכים אותה, וכשלא נמצא מי שסומן את התורה, אז לא יהיה קול קול יעקב [וממילא] ויהיו הידים

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה וזוטא** בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת **כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212